

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. બટ્ટ
કોમ : ૯૯૯૬૯૬૬૬

ફોડી નાખે સૂટાએલાને, તૈયાર ભાણે બેસી જાય!
વજનદાર બોધને ગમે તેમ કરીને પેસી જાય!
પડાવી લીધા આખે આપા કોંગ્રેસના 'સરદાર'ને
એ છલુંદર એ ગ્રેરીલું ફૂંકી ફૂંકી ડસી જાય!
(સ્થાનિક સ્વરાજ્ય સંસ્થામાં તોડફોડ)

સવામી સવારની..

કૂટી ગયો કુંગો, ઉડે આકાશે,
દક્ષિણ આફ્રિકામાં - મૂકે ન પગ હવે
ઘોવાલા ઘોની.. ઘરતી પર!
(મંડેલા માટે, આશ્વાસન દીધું?!) (ચશો-વિજયજી)

ચિંતન
નિષ્પત્તે પ્રશસ્તાનિ નિવિન્દતાનિ ન સેવતે | અભાસ્તિકઃ શ્રદ્ધાન એતત્ પંડિત લક્ષ્મ્ ॥ (૧)
અથ કુલ્ચં ન વિદ્યાન્તિ શીતમુષ્ણં ભયં રતિઃ | સમુદ્ધિ રસમદ્રિવાં સ યે પંડિત ઉચ્યતે ॥
વિદુરનીતિમાં પંડિત-જ્ઞાનીના લક્ષણ બતાવતાં કહ્યું છે કે :
જે સારાં કાર્યો-સકર્મોનું આચરણ કરે છે, ખરાબ-નિદામક કર્મોનું કદાપિ આચરણ કરતા નથી તેમજ ઘચર અને દર્મ પ્રત્યે આસ્તિક અને શ્રદ્ધાળુ છે એ જ જ્ઞાની-પંડિત છે. (૧) જે જે હંડી-ગરબી, ભય-પ્રેમ, સમુદ્ધિ અને ગરીબી-દાકિય જેવા દુર્લભ ગુણો માગ્યાં અડચણબદ્ધ બનતા નથી અને પોતાનું કાર્ય નિશ્ચિત લક્ષ્ય રૂપે કર્યા જ કરે છે તે પંડિત છે. (૨) ઘચરીય તત્ત્વથી જગત રહી એમાં જ શ્રદ્ધા-વિશ્વાસ રાખી, જે સદાય સત્કર્મો કર્યા જ કરે અને જેની નિદા થાય એવા દુરાચારી રસ્તે પગલું પગ પાડે એવા સદાચારીને જ પંડિત કહેવાય.
પંડિત સાચો કર્મગોળી હોય છે તે નિષ્કાંથી પોતાની કુલ્ય કર્તવ્ય બજાવે તે તેના માર્ગમાં લોભ-લાલચ જેવી કોઈ આડખીલી આવે તો પણ તે ઉબેડી ફૂંકી દે છે - તે સમદર્શી હોય, ટાઢ-તડકાં ડર કે પ્રેમ, અમીરી-ગરીબી જેવા કોઈ પણ દુર્લભ તેના માર્ગમાં રહાવટ નાખી શકતા નથી. આવા કર્મગોળીને જ જ્ઞાની પંડિત કહેવાય.

સુવિચાર

- પોતાનો અહમ્ સંતોષવા કદી દલીલમાં ન ઉતરશો - **જ્ઞાન યુગ**
- જેમ જરૂરિયાત ઘટશે તેમ માનસિક શાંતિ વધશે - **એસ. ભટ્ટાચાર્ય**
- સમંદર પી જવાની હરકાણે ટાકાટ રાખું છું, મને પડકારના સતત હું સખજ મારી ખાત રાખું છું... ઘટના જે પણ ઘટે ભીતર મારી, સતત જોવા કરું છું ને મને બાકાત રાખું છું. - **વિભોત મહેતા**
- 'નિરાંત' બન્યાર્યાં વેચાતી નથી મળતી, એ 'ચિંતન' થઈ મળે છે - **ભુવનિંદ્રા**
- ઘણીવાર ડોહિયારમાં ડોહિયાર માણસ જ્યારે હથિયાર દેહા મુકી દે છે ત્યારે કોઈ અભણની કોઈકામ સમસ્યાનું સમાધાન કરી આપતી હોય છે - **પદ્માવલી પટેલ**
- અનાથ બાળકોને દેખતા તમારા બાળકને કદી પ્રેમ ન કરતાં - **મહમદ પેગાંવર**
- અહમ્ પીઠાય છે ત્યારે આપણે અવાજ મોટો ઘણ જાય છે... અને અહમ્ દુભાય છે ત્યારે વડકર્કા ભરીએ છીએ - **દીપક વી. આસરા**

(સંકલન : દિપક વી. આસરા)

બોધ કથા

પરિસ્થિતિ આપણને અનુકૂળ ન હોય, કાબૂ બહાર હોય-આપણે-મુશ્કેલીઓની આપણા પર ભીંસ હોય ત્યારે ઠંડવાના-સામનો કરવાના-બનવાના ખોટા હવાલો આપણને બહેલે પરિસ્થિતિ-સંજોગને તાપે ઘસ-ઘેર-ઢિંમતથી સહનશક્તિ કેળવવી જોઈએ. સાનુકૂળ સંજોગ થયાં જ પરિસ્થિતિ પર કાબૂ મેળવી શકાય છે.
એક ગુરૂ શિષ્યપંડિત સાથે સાંજે નાહવા ગયા, ઘોઘનો પ્રવાહ ઘસમસતો અને મારાં પાડા-ટેકરાવાળો હતો. બધા મોટી મોટી શિવા પર બેસી સ્નાન કરતા હતા. ત્યાં ગુરૂજીનો પણ તવપર્યો અને જોરદાર પ્રવાહમાં તણાઈ ગયા. આ પ્રવાહ અને ખરબચડા વહેણમાં કોઈ જ શિષ્ય અંદર ફૂટી ગુરૂજીને બચાવે એવી તો શક્યતા જ ન હતી. બધાએ સ્વીકારી લીધું ગુરૂજી પવિત્ર નદીમાં સામરણ થયા. બધા આશ્ચર્યે જઈ સૂઈ ગયા અને સવારે શોકસભા પછી-ગાદીવારણ નક્કી થશે એવું નક્કી થયું...
સવાના નિત્યક્રમ-પૂર્ણ પાઠ પતાવી-ગુરૂજીની પ્રાર્થના સભા મળી-દેહુ ભવન-કીર્તન શાભતા જ હતા ત્યાં ગુરૂજી સ્વર્ગ જીવંત હાજર થયા. સૌએ આનંદ-વિભોર થઈ એમને વધાવ્યા અને ગુરૂપ્રેરિયા જેવું જ એમનું પુષ્કળ થયું.
આશીર્વાચન સાથે ગુરૂજીને ઘટનાનું વર્ણન કરતાં કહ્યું, તમે જાણતા હતા તેમ જ ઘસમસતા પ્રવાહમાં બચી શકાય તેવું તો હતું જ નહીં તેથી હું પણ તરતો તરતો એ પ્રવાહ સાથે તણાયા અને થોડીવારે વિશાળ પર આવતાં એક નૌકા પાસે પહોંચી ગયો-અને બચી શક્યો...
Email - sureshchandrabbhatt18@gmail.com

મયંક શહેરમાં જવાની તૈયારી કરતો હતો, નિમેષને આવેલ જોઈ તે જરા અટક્યો, બીજી બસ પકડી લઈશ, એમ વિચાર્યું, નિમેષ કંઈ રોજ રોજ આવતો નથી

આ જમાનામાં કંઈ અશક્ય નથી. ડાબાની જગ્યાએ જમણા અંગને વેતરી નાંખવામાં આવે. કાનની જગ્યાએ નાકનું ઓપરેશન થઈ જાય. દવાખાનામાં બાળકોની અદલાબદલી થઈ જાય. આ બધું કંઈ અશક્ય નથી. ના... ના... સરકાર કંઈ એવું થવા દે પરી, જો હાથમાં આવી જાય તો સચ્ચેવટ કરી ના દે? પોતાની નોકરીને લાત કોણ માટે? છાપાઓમાં તેણે સરકાર તરફથી લેવાયેલ નિર્દેશની વાત વાંચી હતી. આ કામને ગેરકાયદેસર બહાર કરવામાં આવ્યું હતું. કામદાનું ઉલ્લંઘન થતાં દંડ અને સજા. બંને થઈ જાય.
પણ સજાના ભણાઈ કોણ ડરે? સજાની પરવા પણ કોણ કરે છે. બસ કમાણી થવી જોઈએ. દારૂ, ગાંધે, ભાંગ, અફીણ અહીં તો બધું જ છાનું છાનું વેચાય છે. બધા જ ખોટાં કામો માટે સજા નક્કી થયેલી જ છે. પણ કોઈ ડરનું નથી. ડરે પણ શા માટે, ટંગલો રૂપિયા આવા કામોમાં કમાઈ શકાય છે. તેમાં આ તો નાનું કામ છે. પણ એ પકડાય ગયો તો? સજા તો ખોટાં કામ કરવાવાળા અને કરાવવાવાળા બંનેને થાય છે.
તો પછી શું કરવું? જો કરાવીએ તો ય મુસ્લીમ અને ન કરાવીએ તો વધારે મુસ્લીમ. ખેર! જોઈ જશે... મંચકે પાર પાડી દેશે. તેને નગરમાં ઘણી ઓળખાણ છે. છેવટે નિમેષ અને નિર્દેશ પર આવી મચંકના ઘર તરફ ચાલી નીકળ્યો.

નવાં કલેવર - નવરત્ન હેડાઈ

મચંક શહેરમાં જવાની તૈયારી કરતો હતો. નિમેષને આવેલ જોઈ તે જરા અટક્યો. બીજી બસ પકડી લઈશ. એમ વિચાર્યું. નિમેષ કંઈ રોજ રોજ આવતો નથી. મંચકે કદાચ એકાદવાર ચક્કર મારી જાય છે. નિમેષે વિગતવાર પોતાની વાત કરી.

તો પછી આજે જ મારી સાથે ચાલ. તારૂં કામ પતાવી આપીશ.' મચંકે કહ્યું. 'કેટલો ખર્ચ થશે? નિમેષે પોતાના ગવવાની હાલતનો અંદાજ લગાવતા પુછ્યું.'

'ભય ઘણો તો થાય જ ને! કોઈ રીતે વ્યવસ્થા કરી પૈસા સાથે લઈ લેજે. જે વધારે હશે તે પાછા આવશે.' મચંકે કહ્યું. 'સાઈ તો હું પૈસાની વ્યવસ્થા કરીને આતું છું. આજે જ જઈએ.', 'પણ આ પછીની બસ તો પકડવી જ પડશે હો? મચંકે ચાદ દેવાડાવ્યું.

હકારમાં માથું હલાવી નિમેષ ઘેર આવ્યો. જલ્દી તૈયાર થઈ જવા પત્નીને કહ્યું. ખાસ કામ અંગે શહેર જવાનું છે.'

'આ પ્રશ્ન પ્રશ્ન જણાવો સાથે લઈ આપણે જાન જોડવાની નથી. તેને અહીં સવિતા કાઢીને ઘેર મુકી દે જે. અને નાનકી લોકિયામાં સૂઈ ગઈ છે ને. તેને જગાડી નવડાવી ધોવાડાવી તૈયાર કર. તેનું ફોક તે દિવસની જેમ ગાંઠ ન હોય તે જોજે. ધોયેલું પહેરવાવે.' નિમેષે જરા ગુસ્સે થતાં બોલ્યો.

ભાગતાં ભાગતાં માંડ બસ પકડી. પણ સાઈ થયું કે બસ પકડાઈ ગઈ. એ સારાં શક્ત કહેવાય. એવું નિમેષે વિચાર્યું અને મચંકની બાજુની સીટમાં બેસી ગયો. બસ ધીરવા લાગી. ખાડા ટેકરા આવતાં રોહ આવતા કહ્યા. બધા મુસાફરો સીટની આગળની બાજુ પકડી ઉભડક બેઠા બેઠા ડ્રાઇવરને જોતા હતા. પણ તેને ધીમે ચલાવવા માટે કોણ કહી શકે.

બસ સ્ટેન્ડથી તેમણે રીફા કરી લીધી. મચંકે કહ્યું તો મુજબ રીફાવાણને નેમને એ જગ્યાએ ઉભરી દીધાં. રીફાવાણને પૈસા આપતાં નિમેષની નજર મચંક પર પડી. તે તેના પાકીટ તરફ જોતો હતો. બેઠો મચંક જુએ છે કેટલો છે? તે ક્યાંક લાલચમાં આવી ન જાય. વચેટી કા તરીકે કંઈ મારી ન પાચ. નિમેષના મગજમાં જાત જાતનાં વિચારો આવ્યા.

'નિમેષ અંદરના મિસ્ત્રામાં પૈસા મુકી દે. નહીં તો મિસ્ત્રું કપાતાં અહીં વાર નહીં લાગે.' મચંકે કહ્યું એટલે નિમેષ સમજી ગયો.

અરે મં વિચારા મચંક માટે કેવું વિચાર્યું. તે તો મારી બેટકારી જોતો હતો. અને હું... મચંક તો મને મદદ કરી રહ્યો છે. મન ખાડું થઈ ગયું. છેવટે ઘણીવાર સુધી રાહ જોયા પછી એ સામે આવી ગઈ. બોબકટ

પિયરથી સાસરું...!! બદલાતું સરનામું ને સરનેમ...!!

લગ્ન એટલે માત્ર ગુલાબી સ્વપ્ન નહીં, લગ્ન એટલે માત્ર પોતાનાં સ્વીટહાર્ટ સાથે રહેવું નહીં, પણ એથી વિશેષ લગ્ન એટલે જવાબદારી, ત્યાગ, તડજોડ પર ઉભેલી એક સંસ્થા

લગ્નની મોસમ પુરબહારમાં ખીલી છે, કોડભરી કન્થા અનેક અરમાન સાથે પિયરને પારકું બનાવી સાસરે મુંદર સંસાર રચવાં પ્રયાસ કરે છે. નવવિવાહિતે એક કન્થાએ લખેલો એની મમ્મીને પત્ર પિયર-સાસરાનો ભેદ-મહત્વ સમજાવે છે.

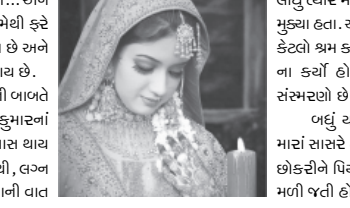
પિયર મમ્મી,
લગ્નને એક મહિનો વીતી ગયો. હું સાસરે તો આવી ગઈ પણ મારું બાળપણ તો તારાં ખોળામાં જ રહી ગયું. 8 GB ની પેનડ્રાઇવમાં થોડી જગ્યા ઓછી પડી નહોતી તો હું આખું બાળપણ એક ફોલ્ડરમાં નાંખીને લઈ આવવ. તારા ખોળામાં માથું માંખીને સુઈ જતી હતી એ સમય સોનાનો હતો. અને એટલે જ એ ચોરાઈ ગયો. સોનાની વસ્તુઓ પહેલેથી જ હું સાચવી શકતી નથી. ઘરે હતી ત્યારે તું ગોટી આપતી હતી. સાસરે આવ્યાં પછી મારી જાત જ મને મળતી નથી, ત્યારે બીજી વસ્તુઓ તો કયાંથી મળે?

ભણવામાં તારી કરેલી કન્યા, જમવાની કાળજી, કામ માટેની કચકચ, સાફસફાઈની ટ્રેનિંગ એ વખતે બધું બહેનું ગમતું. તારી બંધી વાતો અજબ લાગતી. તારી ટોકવાની વાતો અકળાવતી, બહેનપણીએ વચ્ચે આની ચર્ચા થતી તારાં વિશે કદાચ ન કરવાની કોમેન્ટ કરી હશે... અને આજે એ વાતોની રીલ જયારે નવરત સામેથી ફરે છે ત્યારે દેડેક વાતની મહત્ત્વા. સમજાય છે અને ભારોભાર પશ્ચાતાપની લાગણી અનુભવાય છે. દેડેક સુવતીની જેમ મને પણ લગ્નની બાબતે નાનપણથી જ ઉત્કુંહિત હતો. મારા સૌજન્યમણ સરવાળાં જોતી હતી. પણ આજે મને અહેસાસ થાય છે કે લગ્ન એટલે માત્ર ગુલાબી સ્વપ્ન નથી, લગ્ન એટલે માત્ર પોતાનાં સ્વીટહાર્ટ સાથે રહેવાની વાત પણ નથી, પણ લગ્ન એટલે જવાબદારી, ત્યાગ અને તડજોડ પર ઊભેલી એક સંસ્થા છે એવું જ લાગે છે.

મમ્મી હવે હું જોઈએ તેટલા સમય સુધી શકતી. મારે સૌથી પહેલાં જાગવું જરૂરી છે. હું ગંદીગોબરી, અસ્તવ્યસ્ત ઘરમાં ફરી શકતી નથી. મારે સાફ-સુધારી, ટાપટીપ રહેવું જરૂરી છે. હું જયારે ઘણા થાય ત્યારે આડે પડને થઈ શકતી થી. હું જોઈએ એટલે સમય તારી સાથે ફોન પર વાત કરી શકતી નથી... મને એકાદી સૌજન્યમણ જેવી સુવિધા મળે એવું નથી કહેતી પણ મારે મારા ઘરનાની ફિકર કરવી મહત્ત્વની છે. મારે જોઈએ ત્યારે, એ સમયે, એ જગ્યાએ મને ઘણાં પડે ત્યાં જઈ શકતી નથી, એટલે વારા ત્યાં પછા નહીં... એક દિવસ મં મારા મનને જ પુછ્યું, 'મેં શા માટે લગ્ન કર્યું હશે?' હું ખુબ ખુબ હતી અલી તારી જોડે. મને તારાં ત્યાં આવાની

ખુબ ઇચ્છા થાય છે. તારી સાથે ખુબ વાતો કરવી છે. તું રોજ સવારે માતા પરથી હાથે ફેરવીને મને બોલકાડી, હવે મારે આવા મુકવું પડે છે. તે મને ટ્રેણ કરી છે. એવી જ રીતે મારી આંખોને પણ તે ટ્રેણ કરી છે. એટલે મારી આંખો જાહેરમાં રડતી નથી. સતત અસ્તવ્યસ્ત મારાં કારણે રહેતું ઘર, આજે આ નવાં ઘરમાં બંધાની અસ્તવ્યસ્ત માટે સરખી કરવી પડે છે...
માટે ઘરે આવવું છે, તારા હાથનું જમવું છે, ઘડલી-સાંભર, ટોસા, સેન્ડવીચ અને દાલ-બાટી સાથે ગુલાબજંજીર. મારે બંધાં રગાવઠાલાં મળવું છે અને મારાં સાસરીનાં અવનવાં કિસ્સા કહેવાં છે. મારી પાસે કહેવા જેવું ઘણું છે, પણ આજે સાંભળવા કોઈ નથી, મારી મમ્મી તો મારી બંધી જ વાતો સાંભળી લે છે...
પણ પછી મને અચાનક ચાદ આવે છે, મમ્મી મં પણ તો લગ્ન કરવું જ છે ને? તં પણ પિયરથી સાસરીની વાટે સરનામું અને સરનેમ બદલી જ છે ને? તં કુટુંબ માટે કેટલો ત્યાગ કર્યો છે. જે છે એમાં કેટલો સંતોષ રાખ્યો. પપ્પાને મદદરૂપ થવાં તે અમને - ઘરને સાચવીને નોકરી કરી જ છે ને? તં ક્યારેયે દાગીના માટે કપડાં માટે જીદ કરી નથી. આપણું ભવુ ઘર આપણે હવે મને ચાદ છે કે તે બંધાં દાગીના ગીરે મુક્યા હતા. અમે ખુબ બોલોએ માટે તે અમે પપ્પાએ કેટલો શ્રમ કર્યો હતો. તમે બંનેએ સમજીને સંસાર ના કર્યો હતો તો આજે મારી પાસે જે મીડાં સંસ્મરણ છે, એ કદાચ ના હોત!!
બધું ચાદ આવવાં હું શાંત રહી છું એન મારાં સાસરે હોવાનો મને ખરો અર્થ સમજાય છે. છોકરીને પિયર મળે એ માટે જો તો મમ્મી સાસરે મળી જતી હોય છે, કેમ ખરું ને? સમય એ દેડેક વાતની દવા છે અને મને ખાત્રી છે કે જેમ જેમ સમય પસાર એમ અમારો સંસાર ખીલી ઉઠશે અને હું આ બંધાંથી દેવાઈ જઈશ. અને લગ્ન પછીની જિંદગી ગમવા લાગશે ધીમે ધીમે... તે અમે પપ્પાએ કરેલા ત્યાગ, જવાબદારી અને તડજોડ બદલ શત્ પ્રશ્નમ. તમારો સંસાર મારા માટે પ્રેરણા દાગી બનશે અને મારી હિંમત વધારશે... આ બધા મમ્મી...
તારી વ્યતી દિકરી
ચૂંતલો :
સાસરે આવ્યાં પછી જ પિયરની અને મા-બાપે કરેલાં ત્યાગ-સમર્પણની કિંમત સમજતી હોય છે. સાસરે આવ્યાં બાદ કન્થાની દુનિયા બદલાતી હોય છે. કુલ-ગુલાબી રંગીન સ્વપ્ના સાથે વાસ્તવિકતાની તડજોડ-સમજદારપણું સંસારને કંસારમય બનાવે છે.

Hello ફેન્ડસ!
-સંજય થોરાત
helogandhinagar@gmail.com

રાજકારણ : કેમ ગમે છે? કેમ નથી ગમતું?

આમ તો 'રાજનીતિ' શબ્દ મહાભારતકાળ વેટલો વૂળો છે. આ શબ્દ શ્રીમદ્ ભગવત ગીતામાં પણ છે. મહાભારતમાં જે છે તે આખું દુનિયામાં છે અને મહાભારતમાં નથી એવું દુનિયામાં ક્યાંય નથી. ભાઈ-ભાઈ, ભાઈ-બહેન, પિતા-દાદા, મામા-ભાણા, જેઠાણી-દેરાણી અને બીજાં તમામ પ્રકારનાં સંબંધની વાત આ ગ્રંથમાં છે અને એમાં સર્વત્ર રાજનીતિ જ છે. શુભળ પુદ્ એક રાજનીતિ હોય છે. તમારી તક બીજો કોઈ મૂંઝવી જાય અને તમે ઘાય ઘસતા રહી જાઓ, બીજાની તક મૂંઝવી લેવાની રાહ જોતા જોતા. એવું નામ પણ રાજનીતિ જ છે ને?

ગ્રીક ફિલોસોફર એસ્કિટોટલે 'રાજનીતિ' વિશે ઘણું બધું લખ્યું છે. ઈસવીસન પૂર્વના ૩૮૪ના વર્ષમાં એસ્કિટોટલેનો જન્મ અને ઈસવીસન પૂર્વના ૩૨૨મા વર્ષે નિધન. આમ દર વર્ષના જીવનકાળમાં એસ્કિટોટલે કળા, સાહિત્ય, સંગીત, તર્કશાસ્ત્ર, ગણિત, વિજ્ઞાન એમ ઘણા બધા વિષયો ઉપર લખ્યું. એસ્કિટોટલે લખ્યું છે કે 'તમે રાજનીતિને સાહો કે ઈકિસારો, એનો અનાદર કરી શકો નહીં. રાજનીતિ જીવનનો એક હિસ્સો બની જતી હોય છે.'

ચાણક્યએ પણ કહ્યું છે કે 'રાજનીતિ એટલે કુટુંબીતિ નહીં પરંતુ સાવ સાહજિક બહાર અને વેર્લન.' ઈસવીસન પૂર્વના ૩૭૦ના વર્ષમાં ચાણક્યનો જન્મ અને ઈસવીસન પૂર્વના ૨૮૩મા વર્ષે તેમનું નિધન. વિષ્ણુરુપે ચાણક્ય ઉપનામથી રાજનીતિ વિશે અને કૌટિલ્ય ઉપનામથી અર્થશાસ્ત્ર વિશે ખુબ લખ્યું છે. તદ્દશિવા વિદ્યાપીઠના વિદ્વાન ગુરુ ચાણક્યના મતે રાજનીતિ ઘર-ઘરમાં હોય છે. એવું કોઈ ઘર કે પરિવાર ન હોઈ શકે કે જ્યાં રાજનીતિ બેવા ન મળે.

તમને રાજકારણ ગમે છે? નથી ગમતું? કેમ ગમે છે? અને કેમ નથી ગમતું? એની પણ વાત કરીએ. ઘર હોય કે ઓફિસ, કંપની હોય કે કારખાનું, વિમાન હોય કે વહાણની મુસાફરી. અત્ર, તત્ર, સર્વત્ર રાજનીતિની હાજરી હોય જ. આપણે તેને પારખી ન શકીએ તો એ જુદી વાત છે. સોશિયલ નેટવર્કિંગ સાર્ફટ ફેસબુકમાં પ્રોફાઇલ બનાવતી વખતે તમને તમારા પોલિટિકલ વ્યૂઝ વિશે પૂછવામાં આવે છે. મોટા ભાગના એફ.બી.યુ.એ.એ.ના સ્ટુડન્ટ્સ એટલે કે રાજકારણમાં રસ નથી, એવું લખતા ને દર્શાવતા હોય છે. આ એક એવી રમત છે કે જે દેડેક જાહ પેલવા હોય છે અને પોતે પણ ખરેખર સાવ ભોલા પણ હોય છે કે જેથી પોતે કરેલી ક્રિયા - એક્ટ એ 'રાજનીતિ' છે, એવી બજાર પણ ન હોય.

એફ.બી.યુ. ઉપર પોતાની પોસ્ટને વહેરે લાઈફ મળે એ માટે કરવામાં આવતા કીમિયા યા ગિમિક્સ એ શું રાજનીતિ નથી? બહેન પોતાના ભાઈ પ્રત્યેના પ્રેમના કારણે અમુક રીજ ખરીદવાની તક ભાઈને આપી દે એવું વાતાવરણ ઉભું કરવા ભાઈની એ રાજનીતિ નથી? દુકાનમાં ગ્રાહકને બોઈતી વસ્તુ લોવા છતા સ્ટોક નથી એમ કહીને વસ્તુ કિંમતની અન્ય બ્રાન્ડની વસ્તુ વેચવી, એ વેપારીની રાજનીતિ નથી? રાહ ભૂલેવાને ખોટા રસ્તે ઘડેલી દેવો અને મજા લેવી એ શું રાજનીતિ નથી? ફેન્ડ પાસે એકકામી

આઈ.એમ.પી. આવી ગઈ હોય તે બીજ ફેન્ડ સાથે શેર કરવાથી પેલો ફેન્ડ ભણવામાં આગળ નીકળી જશે એવી વીકી રાખીને તેને ભળતા જ પ્રયત્નો - આઈ.એમ.પી. આપીને તેને ભુકસાન પહોંચાડવું એ શું રાજનીતિ નથી. એક કર્મચારી પોતાની ભૂલ કે પોતાના હાથે બગાડેલું કામ સિક્તપૂર્વક બીજા કર્મચારીના નામે ચઢાવી દર્શને પોતે દોષમુક્ત હોવાનો દેખાવ કરે એ શું રાજનીતિ નથી? એક મિત્રનેસમળે બીજા મિત્રનેસમળે - એક ઘણાશાશ્ચી બીજા ઘણાશાશ્ચીને - એક પ્રકાર, સાહિત્યકાર બીજા પ્રકાર, સાહિત્યકારને અને એક તબીબ બીજા તબીબને ભુકસાન પહોંચાડે અને ભુકસાનનો ભોગ બનેલાને ઘણા વખત પછી બજાર પડે તો શું આ રાજનીતિ નથી? રાજનીતિ ક્યાં નથી? જેમને રાજકારણ યા રાજનીતિ નથી ગમતી એમણે વિચારવું જોઈએ કે તેમને ક્યારેકને ક્યારેક તો ભોગ બનાવવું અથવા બીજાને ભોગ બનાવવું આવ્યું જ હોય છે. આથી અહીં દંભને અવકાશ જ નથી. એક ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ પોતે જે કંપની માટે કામ કરે છે એ કંપનીના કોલ્ડકેલ્સવ ડેટા તેની હરીફ કંપનીને અમુક રકમની ઓફર મળવાથી આપી દે છે, એ શું રાજનીતિ નથી? મહત્વની વાત તો એ છે કે રાજનેતા - રાજકારણી તો નેતા છે અને નેવાગરી યા રાજનીતિ કરે છે. એટલે કે સીધી સાદી વાત છે કે આ તો તેઓએ આપનારેલી અને સ્વીકારેલી જગબંદર પ્રવૃતિ છે. જેમાં કોઈ દંભ નથી કે તેમણે રાજનીતિ કરી એમાં તેમના અમુક રકમની ઓફર મળવાથી આપી દે છે, એ શું રાજનીતિ નથી? પક્ષે કશું છુપાવવાનું નથી. પરંતુ જે લોકો દુનિયાની નજરમાં કવિ, લેખક, પ્રકાર, સાહિત્યકાર, ઘણાશાશ્ચી, તબીબ, વૈજ્ઞાનિક, શિક્ષક, પ્રાધ્યાપક, અધિકારી, વિદ્યાર્થી, વેપારી, ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ કે પછી પત્ની, પિતા, પતિ, માતા, પુત્ર, બહેન કે ભાઈ હોય અને રાજનીતિ કરે તો જે મોંઘાના માણસો કહી શકાય? જે લોકો સમાજની નજરમાં વેપારી યા ઉદ્યોગપતિ યા અધ્યાપક કે અધિકારી છે અને વર્તનમાં રાજનીતિ બેલતા હોય એવા લોકોને તમે શું કહેશો? રાજનીતિ - પોલિટિક્સ આમ તો ગ્રીક શબ્દ છે. રાજનીતિનો અર્થ છે, નાગરિકો માટે, નાગરિકો થકી અને નાગરિકો દ્વારા. આ શબ્દમાં વહીવટી તંત્ર દ્વારા નાગરિકો માટેનું સુશાસન અને સુશાસનમાં નાગરિકોની સામેલગીરીનો પણ સમાવેશ થઈ જાય છે. જેમાં નાગરિકો સત્તા અને સહમતી દ્વારા સુશાસન ચલાવે. આ વ્યવસ્થા કોઈ ઘર યા કંપની યા રાજ્ય યા પક્ષ યા આંતરરાષ્ટ્રીય ફોરમના સ્તરે પણ હોઈ શકે. પ્રજા વતી મંત્રણા કરનારને નેતાના રુપમાં જોવામાં આવે છે. એક પરિવારનો કિસ્સો છે. મા-બાપને એકનો એક દીકરો છે. લગ્ન પછી દીકરાને પુત્રવધૂ વૂદા રહેવા જવા દબાણ કરે છે. દીકરો શું કરે? અમદાવાદ જેવા એક જ શહેરમાં જુદા રહેવા જાય તો સમાજમાં આગરુનું શું? દીકરાને બહુ સરસ રસ્તો ખોળી કાઢવો. (અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)